जेव्हा तुम्ही प्रार्थना कराल, तेव्हा तुमच्या पंक्ती सरळ करा, मग तुमच्यापैकी एकाने तुम्हाला प्रार्थनेत नेले पाहिजे, आणि जेव्हा तो "अल्लाहू अकबर," "अल्लाहू अकबर

हितान बिन अब्दुल्ला अल-रक्काशी यांच्या अधिकारावर एक हदीस आहे, जे म्हणतात की मी एकदा अबू मुसा अल-अशरी (अल्लाह प्रसन्न) यांच्याबरोबर प्रार्थना केली होती. जेव्हा तो कादाहमध्ये होता, तेव्हा मागे नमाज पठण करणारा एक शाझ म्हणाला: दान आणि जकात यांच्या संयोगाने प्रार्थनेचे वर्णन केले आहे. असे वर्णन आहे की जेव्हा अबू मुसा (र.ए.) यांनी त्यांची नमाज संपवली आणि लोकांना अभिवादन केले, तेव्हा ते लोकांकडे तोंड करून बसले आणि म्हणाले: तुमच्यापैकी हे कोणी सांगितले? जेव्हा कोणीही उत्तर दिले नाही तेव्हा त्याने पुन्हा विचारले: तुमच्यापैकी कोणी हे बोलले आहे? मग जेव्हा कोणीही उत्तर दिले नाही तेव्हा तो म्हणाला: अरे हातन! कदाचित तुम्ही हे बोलला असेल! तो म्हणाला: मी म्हणालो नाही, बरं, मला भीती होती की यामुळे तुम्ही मला शिव्या द्याल, पण हे ऐकून उपस्थित एक व्यक्ती म्हणाला: मी हे बोललो आणि माझा हेतू चांगला होता. त्याचे म्हणणे ऐकून अबू मुसा म्हणाला: तुम्हाला प्रार्थनेत काय बोलावे हे माहित नाही का? अल्लाहचे मेसेंजर (शांतता आणि आशीर्वाद) यांनी आम्हाला संबोधित केले आणि आमची प्रार्थना सांगितली आणि आम्हाला आमची सुन्नत शिकवली, तू म्हणालास: "जेव्हा तुम्ही प्रार्थना कराल, तेव्हा तुमच्या पंक्ती सरळ करा, मग तुमच्यापैकी एकाने तुम्हाला प्रार्थनेत नेले पाहिजे, आणि जेव्हा तो "अल्लाहू अकबर," "अल्लाहू अकबर" म्हणतो: "त्यांच्यावर राग नाही, ना जाणाऱ्यांवर मार्गभ्रष्ट” [अल-फातिहा: ७] म्हणा: आमेन, अल्लाह तुम्हाला उत्तर देईल, म्हणून जेव्हा तो “अल्लाहू अकबर” म्हणतो आणि नमन करतो, “अल्लाहू अकबर” आणि गुडघे टेकतो, कारण इमाम तुमच्यापुढे झुकतो आणि नंतर उठतो अल्लाहचा मेसेंजर, अल्लाह त्याला आशीर्वाद देईल आणि त्याला शांती देईल, म्हणाला: “तसे करा, आणि जेव्हा तो म्हणतो: अल्लाह स्तुती करणाऱ्यांचे ऐकतो, तेव्हा म्हणा: हे अल्लाह, आमच्या प्रभु, तुझी स्तुती असो, अल्लाह तुझे ऐकतो. अल्लाह, धन्य आणि सर्वोच्च, त्याच्या प्रेषिताच्या जिभेवर म्हणाला, अल्लाह त्याला आशीर्वाद देईल आणि त्याला शांती देईल: जे लोक त्याची स्तुती करतात ते अल्लाह ऐकतो आणि जेव्हा तो मोठा झाला आणि त्यांना नमन केले जाईल नतमस्तक होईल, कारण इमाम तुमच्यापुढे नतमस्तक आहे आणि तुमच्यासमोर उठला आहे, तर तो तुमच्यातील पहिल्या शब्दांपैकी एक असू द्या: अल्लाहला शुभेच्छा, तुमच्यावर शांती असो, आणि अल्लाह तुम्हाला आशीर्वाद देईल. आणि अल्लाह तुम्हाला आशीर्वाद देतो आमच्यावर आणि अल्लाहच्या धार्मिक सेवकांवर मी साक्ष देतो
की अल्लाहशिवाय कोणीही नाही आणि मी साक्ष देतो की मुहम्मद त्याचा सेवक आणि मेसेंजर आहे".
[صحيح] [رواه مسلم]

साथीदार अबू मुसा अशरी (आरए) यांनी प्रार्थना केली. प्रार्थनेदरम्यान, जेव्हा तो क़दाहमध्ये होता, ज्यामध्ये तशाहुद पठण केले जाते, तेव्हा मागे प्रार्थना करणाऱ्या व्यक्तीने सांगितले की कुराणमध्ये, चांगुलपणा आणि जकात सोबत प्रार्थनेचा उल्लेख आहे,

तेव्हा नमाज संपल्यावर तो लोकांकडे वळला आणि त्यांना विचारले, "तुमच्यापैकी कोणी असे म्हटले आहे की कुराणमध्ये दान आणि जकात सोबत प्रार्थनेचा उल्लेख आहे?" सगळे गप्प बसले आणि कोणीही उत्तर दिले नाही तेव्हा पुन्हा प्रश्न विचारला गेला, पण तरीही कोणीही उत्तर दिले नाही तेव्हा अबू मुसा हट्टानला म्हणाला: अरे हट्टन! कदाचित आपण ते स्वतः सांगितले आहे? खरं तर, त्याने हट्टनला हे सांगितले कारण तो एक धाडसी व्यक्ती होता, त्याचे त्याच्याशी घनिष्ठ नाते आणि जवळीक होते, त्यामुळे या आरोपामुळे त्याला वेदना होण्याची शक्यता नव्हती, त्याच वेळी, प्रार्थनेच्या वेळी, संभाषण करणार्या व्यक्तीने पुढे येऊन कबूल केले पाहिजे असा अंदाज होता. त्यामुळे आपण असे बोललो नसल्याचे हत्तन यांनी स्पष्ट केले आणि सांगितले की, मी असे बोललो असे समजून तुम्ही मला टोमणे माराल याची मला आधीच भीती वाटत होती, हे ऐकल्यानंतर उपस्थित असलेल्या एका व्यक्तीने सांगितले की, मी हे बोललो असून माझा हेतू वाईट नव्हता, तेव्हा अबू मुसा, अल्लाह त्याच्यावर प्रसन्न होऊ, त्याला शिकवताना म्हणाला, "तुला माहित नाही का तुझ्या प्रार्थनेत काय बोलावे आणि ते कसे म्हणावे?" प्रत्यक्षात ते एक प्रकारे नाकारले गेले, मग अबू मुसा (अल्लाह प्रसन्न) म्हणाले की एकदा अल्लाहचे प्रेषित (अल्लाह आणि आशीर्वाद) यांनी त्यांना संबोधित केले आणि त्यांचा कायदा आणि प्रार्थना शिकवली, दरम्यान, तू म्हणालास: जेव्हा तुम्ही प्रार्थना कराल, तेव्हा तुमच्या पंक्ती सरळ करा आणि त्यामध्ये सरळ उभे राहा, मग जेव्हा इमाम सुरुवातीची तकबीर म्हणतो, तेव्हा तीच तकबीर म्हणा आणि जर तो अल-फातिहा म्हणतो: {ते नाही. ज्यांच्यावर राग येत नाही आणि ज्यांच्यावर राग येत नाही} [अल-फातिहा: ७], नंतर म्हणा: आमेन; तुम्ही तसे केल्यास, अल्लाह तुमच्या प्रार्थनेचे उत्तर देईल, म्हणून जेव्हा तो तकबीर म्हणतो आणि नमन करतो, तेव्हा तकबीर म्हणा आणि नमन करा; इमाम तुमच्यापुढे गुडघे टेकतो आणि तुमच्यापुढे उठतो, म्हणून त्याच्यापुढे जाऊ नका. कारण ज्या क्षणी इमामने नमन करण्यामध्ये तुमच्या आधी केले होते, त्याला उठवल्यानंतर तुम्हाला तुमच्या झुकावण्याला क्षणभर उशीर करण्यास भाग पाडले जाईल, त्यामुळे तो क्षण तो क्षण आहे आणि तुमच्या नमनाची रक्कम त्याच्या नमनाच्या रकमेइतकीच होईल, आणि जर इमाम म्हणतो: अल्लाह त्यांची स्तुती करणाऱ्यांचे ऐकतो, तर म्हणा: हे अल्लाह, तुझी स्तुती असो जेव्हा उपासक म्हणतात की सर्वशक्तिमान अल्लाह त्यांची प्रार्थना आणि त्यांचे शब्द ऐकतो , त्याच्या प्रेषिताच्या जिभेवर म्हणाले, अल्लाहच्या प्रार्थना आणि शांती त्याच्यावर असू द्या: जो कोणी त्याची स्तुती करतो तो अल्लाह ऐकतो, मग जेव्हा इमाम “अल्लाहू अकबर” म्हणतो आणि नमाज पढतो, तेव्हा ज्यांना प्रार्थना केली जाते त्यांनी “अल्लाहू अकबर” म्हणावे. आणि सजदा करा, कारण इमाम त्यांच्यापुढे सजदा करतो आणि त्यांच्यासमोर उठतो, म्हणजे तो क्षण आहे आणि अनुयायीच्या सिजदाचे प्रमाण इमामच्या सिजदाच्या प्रमाणात होते आणि जर ते तशाहुदसाठी बसलेले असेल, मग प्रार्थना करणाऱ्या व्यक्तीचे पहिले म्हणणे असावे: "शुभेच्छा आणि प्रार्थना अल्लाहसाठी आहेत." म्हणून प्रभुत्व, टिकून राहणे आणि महानता सर्वशक्तिमान अल्लाहसाठी आहे आणि त्याचप्रमाणे अल्लाहसाठी पाचही प्रार्थना आहेत, "शांति असो. हे पैगंबर, तुमच्यावर आणि ची कृपा आणि आशीर्वाद आमच्यावर असोत. आम्ही आमचे प्रेषित मुहम्मद, अल्लाहच्या प्रार्थना आणि शांती त्यांच्यावर असू द्या, आमच्या अभिवादनाने आम्ही स्वतःला अभिवादन करतो, मग आम्ही अल्लाहच्या धार्मिक सेवकांना अभिवादन करतो जे सर्वशक्तिमान अल्लाहच्या हक्कांबद्दल आणि त्यांच्या अधिकारांबद्दल त्यांच्यावर जे बंधनकारक आहे ते पूर्ण करतात. मग त्याचे सेवक आम्ही साक्ष देतो की अल्लाहशिवाय कोणीही नाही आणि आम्ही साक्ष देतो की मुहम्मद त्याचा सेवक आणि मेसेंजर आहे.

http://www.sunnah.global/hadeeth/mr/show/65097